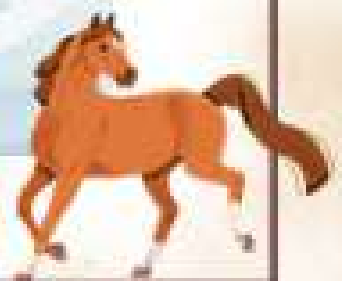

Коник Цок

Їде коник: цок та цок!
Підганять не треба
Ясні очі зірочок
Дивляться із неба.
А дорогу замело.
Саночки стрибають.
Їде коник у село.
Там його чекають.

Скоро буде Новий рік!
Вже ялинка сяє.
І тому цей коник Цок
Дуже поспішає.
Він везе у саночках
Діточкам на втіху
В розфарбованих мішках
Лісові горіхи.

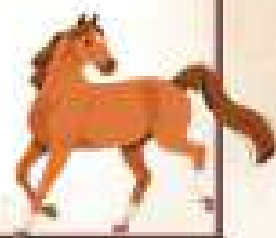
Коник гривою трясє

Ходить коник по лужку,
По зеленім бережку.
Коник сам себе пасє,
Коник гривою трясє.
Золота вуздечка – брень!
Золота підківка – дзень!

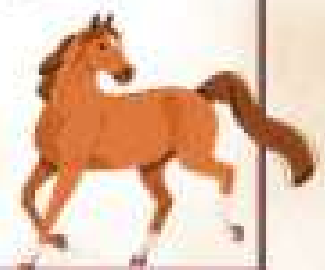
Кінь на вечірній зорі

Де степ заграву в неба позичає
В обіймах догораючого дня,
Над хмарами, над обрієм, над краєм
Мчить силует блакитного коня.

Казкові коні

Наснилися доні небачені коні:
У яблуках – сині, без яблук – червоні,
Копита – посріблені, очі – як зорі,
Розвітрені гриви і крила прозорі.

Дуже хочу коника

Був би в мене коник
Я пишався б ним,
Називав би коника
Вороним.

Батіжка зробив би
Я йому з лози,
Вороний би хлопчиків
У садок возив.

Я водив би коника
Пастися в лісок,
Я зробив би конику
Бричечку-візок.

Дуже хочу коника...
Не з крамниці, ні,
А того, що бігає
В полі, в табуні.

Скачуть коні до води

Скачуть коні до води
У вінках з туману
А я хлопець молодий –
На конику паном.

Скачуть іскри навкруги
З-під копитних герців.
А я хлопець хоч куди! –
Козаком в сідельці.

Коні на волі

Табун коней, яка краса,
Яка чудова грація коняча,
На волі, з-під копит – роса
Виблискує рубінами неначе.

